

> Retouradres Postbus 10366 2501 HJ Den Haag

dr. ir. J.W. Meewisse, voorzitter
ir. B.L. van Soest
mw. dr. ir. J. C. van der Linden
mw. dr. ir. I. Stuijt-Noordhoek, secretaris

**Octrooiencentrum Nederland,
onderdeel van Rijksdienst
voor Ondernemend
Nederland**
Octrooien, Valorisatie en
Sectoren

Prinses Beatrixlaan 2
2595 AL Den Haag
Postbus 10366
2501 HJ Den Haag
www.rvo.nl/octrooien

Datum: 09/02/2016

Betreft: Advies ex artikel 84 Rijksoctrooiwet 1995 inzake NL octrooi 2010515

Royal Bank of Scotland
IBAN: NL08RBOS0569994098
BIC/Swift: RBOSNL2A

Verzoekster: Bakker Holding Son B.V.
Gemachtigde: ir. A. Blokland

Contactpersoon
Jeroen Meewisse
T (088) 602 63 33
F (088) 602 90 24

Octrooihoudster: Urban Mining Corp B.V.
Gemachtigde: ir. R. Timmer, ir. B. Ledeboer

Onze referentie
ORE/2010515/L169

1. Het geding

- 5 Bakker Holding Son B.V. (hierna: verzoekster) heeft op 15 juli 2015 een
verzoekschrift met bijlagen ingediend bij Octrooiencentrum Nederland, met het
verzoek een advies volgens artikel 84 van de Rijksoctrooiwet 1995 (hierna: Row
1995) uit te brengen omtrent de toepasselijkheid van de in artikel 75 lid 1 Row
1995 genoemde nietigheidsgronden op het Nederlandse octrooi 2010515 (hierna:
10 het octrooi).
- Urban Mining Corp B.V. (hierna: octrooihoudster) heeft op 23 september 2015 een
akte van gedeeltelijke afstand ingediend met een nieuwe set conclusies. Op 24
september 2015 heeft octrooihoudster vervolgens een verzoekschrift ingediend,
met daarbij een hulpverzoek.
- 15 Verzoekster heeft op 20 oktober haar verzoek aangevuld, waarop octrooihoudster
zich op 10 november schriftelijk verweerd heeft.
- Tijdens de hoorzitting van Octrooiencentrum Nederland op 24 november 2015
20 hebben beide partijen hun standpunten nader doen bepleiten bij monde van hun
octrooigemachtigden. De octrooigemachtigde van verzoekster, de heer ir. A.
Blokland, was hierbij vergezeld van de heer C. Smeeman van Liquisort, de heer mr.
W. Maas, advocaat, en de heer J. Spithoven van Bakker Holding Son B.V. De
octrooigemachtigden van octrooihoudster, de heer dr. ir. R. Timmer en de heer ir.

B. Ledeboer, waren hierbij vergezeld van de heer J. Vandehoek, van Urban Mining Corp B.V. Beide partijen hebben ter zitting exemplaren van hun pleitnota overgelegd.

- 5 De inhoud van de hiervoor genoemde stukken dient als hier ingelast te worden beschouwd.

2. Het octrooi

- 10 Urban Mining Corp B.V. is rechthebbende op het Nederlandse octrooi 2010515 voor een "Magnet and device for magnetic density separation including magnetic field correction", welk octrooi op 29 september 2014 voor de duur van twintig jaren is verleend op een aanvraag ingediend op 25 maart 2013.

- 15 Op 23 september 2015 heeft octrooihoudster het octrooi beperkt tot 12 conclusies door middel van een akte van gedeeltelijke afstand, welke bij Octrooiencentrum Nederland geregistreerd is onder nummer RC201600153A. Conclusie 1 is een onafhankelijke conclusie gericht op een vlakke magneet voor magnetische dichtheidsscheiding. De conclusies 2 - 12 zijn van conclusie 1 afhankelijk.

20

De geldende conclusie 1 luidt als volgt:

"Een vlakke magneet voor magnetische dichtheidsscheiding, omvattende een reeks poolstukken die elkaar in longitudinale richting van een montagevlak opvolgen, waarbij elk poolstuk een lichaam heeft dat zich transversaal langs het

- 25 *montagevlak uitstrekt met een in hoofdzaak constante doorsnede die een topsegment omvat dat is gekromd om het magnetische veld dat met het topoppervlak van het poolstuk is geassocieerd zodanig te verdelen dat de sterkte daarvan transversaal op het montagevlak in hoofdzaak uniform is verdeeld in vlakken die parallel aan het montagevlak zijn gelegen, waarbij de gekromde*
- 30 *topsegmenten in transversale richting van het montagevlak een lengte (l) hebben, in longitudinale richting van het montagevlak een breedte (x) hebben en transversaal op het montagevlak een hoogte (h) hebben, met het kenmerk, dat de topsegmenten van opeenvolgende poolstukken zijn voorzien van dezelfde basiskromming maar ongelijk zijn in lengte, hoogte, en/of breedte."*

35

Octrooihoudster heeft voorts een hulpverzoek ingediend, omvattende 12 conclusies. Conclusie 1 van dit hulpverzoek is een onafhankelijke conclusie. De conclusies 2 - 12 zijn afhankelijk van conclusie 1.

Conclusie 1 van het hulpverzoek luidt als volgt:

"Een vlakke magneet voor magnetische dichtheidsscheiding, omvattende een reeks poolstukken die elkaar in longitudinale richting van een montagevlak opvolgen, waarbij elk poolstuk een lichaam heeft dat zich transversaal langs het montagevlak uitstrekt met een in hoofdzaak constante doorsnede die een topsegment omvat dat is gekromd om een magnetisch veld dat met een topoppervlak van het poolstuk is geassocieerd zodanig te verdelen dat de sterkte daarvan transversaal op het montagevlak in hoofdzaak uniform is verdeeld in vlakken die parallel aan het montagevlak zijn gelegen, waarbij de gekromde topsegmenten in transversale richting van het montagevlak een lengte (l) hebben, in longitudinale richting van het montagevlak een breedte (x) hebben en transversaal op het montagevlak een hoogte (h) hebben, met het kenmerk, dat de topsegmenten van opeenvolgende poolstukken zijn voorzien van dezelfde basiskromming maar ongelijk zijn in hoogte voor het compenseren van verschillen in intensiteit van de magneetvelden van de opeenvolgende poolstukken."

3. De door verzoekster aangevoerde nietigheidsbezwaren

Verzoekster heeft in haar verzoekschrift de geldigheid van het octrooi betwist. Hiertoe heeft zij gemotiveerd betoogd dat alle geldende conclusies van het octrooi nietig zijn wegens gebrek aan nieuwheid en/of inventiviteit. Voorts heeft zij gesteld dat niet voldaan is aan het vereiste van nawerkbaarheid en dat het octrooi hierom op grond van artikel 75 lid 1b vernietigbaar is.

Verzoekster heeft bezwaar gemaakt tegen ter zitting door octrooihoudster ingebrachte simulatieresultaten omdat zij geen kans heeft gehad om goed voorbereid op deze resultaten te reageren.

Ter onderbouwing van haar nieuwheids- en inventiviteitsbezwaren heeft verzoekster de volgende documenten aangevoerd (nummering door Octrooi Centrum Nederland):

D1: Domenico Lahaye, Henk Polinder, Peter Rem: "Magnet designs for magnetic density separation of polymers", ICSW, the 25th International conference on solid waste, technology and management, Philadelphia, PA, 1 January 2011, pages 977-983, XP008166490, ISSN: 1091-8043;

D2: Ph.D. Thesis van Nguyen Dang Manh: "Isogeometric Analysis and Shape Optimization in Electromagnetism", February 2012, Technical University of Denmark, Department of Mathematics;

D3: het Europese octrooi EP 1800753 B1;

D4: "Magneetberekening MDS", Bakker Magnetics, 15-10-2015, NKE/JSP.

Meer in het bijzonder heeft verzoekster onder meer het volgende aangevoerd:

**Octrooiencentrum Nederland,
onderdeel van Rijksdienst
voor Ondernemend
Nederland**

Datum
09/02/2016

Onze referentie
ORE/2010515/L169

5 3.1 Nieuwheid

Verzoekster heeft met betrekking tot de nieuwheid van de geldende conclusies gewezen op figuur 7.2 van D2, waarin alle technische elementen van conclusie 1 volgens haar geopenbaard worden, met uitzondering van het kenmerk dat de topsegmenten van opeenvolgende poolstukken ongelijk zijn in lengte, hoogte en/of breedte. Dit laatste kenmerk wordt volgens verzoekster getoond in de figuren 7.11 - 7.16 van D2, waarmee de combinatie van alle technische elementen van conclusie 1 bekend is uit D2.

Verzoekster betwist voorts de nieuwheid van de conclusies 2 - 10. Hierbij verwijst verzoekster ook naar figuur 7.2 van D2. In verband met conclusie 10 verwijst zij in het bijzonder naar pagina 98 van D2.

3.2 Inventiviteit

Volgens verzoekster is conclusie 1 uitgaande van D2 niet als inventief aan te merken, omdat de combinatie van technische maatregelen waarmee het technische probleem wordt opgelost voor de deskundige voor de hand ligt. Verzoekster merkt hierbij op dat het in D2 opgeloste technische probleem, namelijk "the apparent density should be uniform in the horizontal direction", ook opgelost wordt met de magneet volgens conclusie 1 van het octrooi. De deskundige leert uit D2, bijvoorbeeld uit figuur 7.11, dat het variëren van de topsegmenten van opeenvolgende poolstukken in hoogte en/of breedte leidt tot de beoogde uniformiteit van de sterkte van het magnetisch veld in vlakken die parallel aan het montagevlak zijn gelegen. Derhalve is er uitgaande van D2 geen sprake van inventiviteit.

Op basis van dezelfde redenering is er voor de onderconclusies 2 - 10 volgens verzoekster uitgaande van D2 ook geen sprake van inventiviteit.

Verzoekster heeft voorts aangevoerd dat de hoofdconclusie niet inventief is ten opzichte van D1. Figuren 1, 4 en 5 van D1 tonen een vlakke magneet voor magnetische dichtheidsscheiding met alle kenmerken van de aanhef van conclusie 1. Uit D1 is niet bekend dat de topsegmenten van opeenvolgende poolstukken ongelijk zijn in lengte, hoogte en/of breedte. Onder verwijzing naar de "written opinion" van onderhavige octrooiaanvraag voert verzoekster aan dat het voor de deskundige uitgaande van het magneetontwerp van figuur 4 van D1, voor de hand

ligt om de magneetconfiguratie aan te passen. De deskundige zal op eenvoudige wijze de lengte, hoogte en/of breedte van de topsegmenten variëren om verschillen in intensiteit van de magneetvelden van opeenvolgende poolstukken te compenseren, onder handhaving van uniforme karakteristieken van de
5 afzonderlijke velden.

In een alternatieve inventiviteitsaanval stelt verzoekster dat, wanneer de deskundige zich oriënteert op de literatuur, ongetwijfeld D2 aan de orde zal komen. De deskundige leert uit D2 dat een variatie in hoogte van de topsegmenten van
10 opeenvolgende poolstukken een positief effect heeft op de uniformiteit van de magnetische veldlijnen. De deskundige zal op basis van de combinatie van D1 en D2 het aan de hoofdconclusie ten grondslag liggende probleem eenvoudig kunnen oplossen, er is geen sprake van uitvinderswerkzaamheid.

De conclusies 2 - 12 zijn volgens verzoekster evenmin inventief in het licht van D1
15 in combinatie met D2.

3.3 Nawerkbaarheid

Verzoekster heeft gesteld dat het octrooi niet voldoet aan Art. 75, lid 1b, Row 1995
20 en heeft hiertoe verschillende argumenten aangevoerd.
Zo is het volgens verzoekster niet duidelijk wat in conclusie 1 met de term "in hoofdzaak uniform" wordt bedoeld.

Voorts stelt verzoekster dat conclusie 1 moet worden gezien als een zogenaamde
25 "results to be achieved" conclusie, aangezien met de conclusie het beoogde resultaat wordt geclaimd.

Verzoekster onderscheidt zeven magneetconfiguraties die onder de bewoording van de hoofdconclusie vallen, met verschillende lengte, hoogte en/of breedte. In het octrooi wordt volgens verzoekster slechts één, onduidelijke en onvolledige,
30 configuratie opgevoerd.

Ter nadere onderbouwing van haar nawerkbaarheidsbezwaar heeft verzoekster document D4 aangevoerd, waarin simulatieresultaten van de veldsterkte van een aantal uitvoeringsvormen van magneten voor MDS worden getoond. D4 toont
35 volgens verzoekster aan dat een vlakke magneet voor magnetische dichtheidscheiding, waarbij de topsegmenten van opeenvolgende poolstukken ongelijk zijn in hoogte (situaties 3 en 4) en/of breedte (situatie 5), niet voldoen aan een verdeling van het magnetisch veld waarvan de sterkte transversaal op een montagevlak in hoofdzaak uniform is verdeeld in vlakken die parallel aan het
40 montagevlak zijn gelegen.

Verzoekster heeft voorts gesteld dat het niet mogelijk is om de topsegmenten van opeenvolgende poolstukken in ongelijke hoogte of breedte uit te voeren met dezelfde basiskromming. Deze maatregel is volgens verzoekster onuitvoerbaar.

- 5 Hiernaast heeft verzoekster gesteld dat, aangezien er geen technisch effect wordt toegekend aan het kenmerk dat de topsegmenten zijn voorzien van dezelfde basiskromming, er geen sprake kan zijn van een octrooieerbare vinding.

10 In conclusie 9 is volgens verzoekster onduidelijk wat bedoeld wordt met "voorste en/of achterste poolstukken" en "voorste en/of achterste einde van de magneet".

Verzoekster acht de beschrijving van het octrooi om diverse redenen onduidelijk, onder meer omdat:

- 15 - de exacte constructie van de magneet waarop tabel 1 gebaseerd is, niet duidelijk is;
- niet duidelijk is ten opzichte van welke magneetconfiguratie de inrichting volgens conclusie 1 een verbetering is;
- ter vergelijking dienende voorbeelden en/of experimentele resultaten om de verbetering te onderbouwen ontbreken;
- 20 - een duidelijk voorbeeld waaruit de specifieke magneetconfiguratie volgt ontbreekt;
- maatvoering van de lengte, breedte en hoogte van de topsegmenten ontbreekt.

3.4 Hulpverzoek

25 Verzoekster stelt dat de variatie van de topsegmenten in hoogte, als genoemd in conclusie 1 van het hulpverzoek, op basis van dezelfde redenen als de variatie in hoogte, lengte en/of breedte volgens het hoofdverzoek niet octrooieerbaar is.

30 De aanvullende beperking "voor het compenseren van verschillen in intensiteit van de magneetvelden van de opeenvolgende poolstukken" in de hoofdconclusie is volgens verzoekster een "functional feature". Hieraan refereert D2 reeds, zodat deze maatregel de hoofdconclusie niet octrooieerbaar kan maken. Bovendien stelt verzoekster dat het effect van het kenmerk niet voor elke variatie in hoogte bereikt

35 wordt, zoals de simulaties van D4 laten zien.

4. Het verweer van octrooihoudster

40 Octrooihoudster heeft in haar verweerschrift de uitvinding toegelicht. De uitvinding berust op het inzicht dat verschillen in intensiteit van het magnetische veld van

opeenvolgende poolstukken kunnen worden gecompenseerd door de topsegmenten van de opeenvolgende poolstukken een verschillende lengte, breedte en/of hoogte te verschaffen, zonder dat hiervoor de kromming hoeft te worden aangepast.

Octrooihoudster heeft daarom na het verzoekschrift de conclusies beperkt middels

5 een akte, waarbij aan de hoofdconclusie het kenmerk is toegevoegd dat de topsegmenten van opeenvolgende poolstukken zijn voorzien van dezelfde basiskromming. Verschillen in intensiteit kunnen zich voordoen aan de randen van de magneet of als de poolstukken uit verschillende materialen bestaan. Door de verschillende lengte, breedte en/of hoogte kan de magnetiseerbaarheid van de
10 poolstukken variëren, terwijl dezelfde basiskromming zorgt voor een kostenefficiënte productie.

Octrooihoudster heeft ter zitting simulatieresultaten ingebracht ter onderbouwing van het effect van de uitvinding volgens het octrooi (zie haar pleitnota, pagina 7 –
15 8).

4.1 Nawerkbaarheid

Octrooihoudster heeft uiteengezet waarom de bezwaren van verzoekster
20 betreffende de nawerkbaarheid van de uitvinding geen doel treffen.

Octrooihoudster merkt op dat wanneer de term “in hoofdzaak uniform” wordt gelezen in de context van de beschrijving, het onmiddellijk duidelijk is dat de uniformiteit van het magnetisch veld dient voor de nauwkeurige werking van de
25 magnetische dichtheidsscheiding.

Voorts stelt octrooihoudster dat het niet noodzakelijk is om alle mogelijke magneetconfiguraties uitvoerig te beschrijven. De vakman begrijpt op grond van de beschrijving dat door variatie van de lengte, breedte en/of hoogte het volume
30 aan materiaal, en daarmee de magnetiseerbaarheid, kan worden gevarieerd, zonder aanpassing van de kromming te behoeven.

Het argument van verzoekster dat conclusie 1 van het octrooi moet worden gezien als een “result to be achieved” conclusie, acht octrooihoudster in strijd met de
35 stelling van verzoekster dat de kenmerken daarvan voor de deskundige voor de hand liggen uitgaande van D1. In dit verband wijst octrooihoudster op een octrooi van verzoekster verleend door het Europees Octrooibureau (EP1800753 B1), waar in conclusie 1 een vergelijkbare formulering gebruikt wordt.

40 Onder verwijzing naar een verklaring over D4 van professor Rem, een van de uitvinders, merkt octrooihoudster op dat in de simulatieberekeningen van

verzoekster situatie 6 de enige is waarbij er sprake is van verschillen in intensiteit tussen opeenvolgende polen, door het afwisselend gebruik van magneten en magnetiseerbare polen. De simulatieresultaten bevestigen dat er in deze situatie een verbetering is in de spreiding. De simulaties tonen volgens octrooihoudster

5 aan dat de uitvinding nawerkbaar is geopenbaard.

Octrooihoudster stelt dat op basis van de figuren en de beschrijving van het octrooi wel duidelijk is hoe de hoogte bij gelijke basiskromming gevarieerd kan worden. Dit is volgens octrooihoudster getoond in figuur 2 van het octrooi. De hoogte van

10 de topsegmenten is de hoogte "h" waar de top zich bevindt ten opzichte van het montagevlak. De breedte van een topsegment kan variëren door het poolstuk op een bepaalde breedte te snijden, zoals eveneens getoond in figuur 2 van het octrooi.

15 Octrooihoudster stelt dat de uitvinding een verbetering aanbrengt in de uniformiteit van de sterkte van het magnetisch veld transversaal op het montagevlak van bekende inrichtingen zoals bijvoorbeeld die volgens D1. De vakman kan met het inzicht van de uitvinding, dat hij lengte, hoogte en/of breedte kan variëren zonder zich te hoeven richten op de kromming, de bekende platte

20 magneet met poolstukken optimaliseren. Octrooihoudster acht de uitvinding hiermee nawerkbaar geopenbaard.

4.2 Nieuwheid

25 Octrooihoudster heeft tegen het nieuwheidsbezwaar van verzoekster gebaseerd op D2 aangevoerd dat figuur 7.2 het onderscheidend kenmerk van conclusie 1 niet toont. De geoptimaliseerde vormen getoond in figuren 7.11 - 7.16 voldoen volgens haar niet aan het kenmerk van conclusie 1 dat de topsegmenten van de poolstukken gekromd zijn. De uitvoeringsvormen volgens de figuren 7.11 - 7.16

30 voldoen evenmin aan de toevoeging in conclusie 1 van het hulpverzoek dat de opeenvolgende topsegmenten van de poolstukken zijn voorzien van dezelfde basiskromming.

4.3 Inventiviteit

35 Octrooihoudster betwist het inventiviteitsbezwaar van verzoekster gebaseerd op D2. Octrooihoudster merkt op dat de oplossing van D2, "shape optimization", een tegengestelde is van de oplossing van conclusie 1 van het octrooi. In D2 wordt voorgesteld de vorm van de poolstukken te variëren, terwijl conclusie 1 juist als

40 kenmerk heeft dat de topsegmenten voorzien zijn van dezelfde basiskromming, maar ongelijk zijn in lengte, hoogte en/of breedte. Hierdoor kunnen de

poolstukken kostenefficiënt geproduceerd worden. De vakman wordt door D2 weggeleid van de oplossing volgens conclusie 1.

Hetzelfde argument geldt *mutatis mutandis* als uitgegaan wordt van D1 en de vakman D2 zou raadplegen om de uniformiteit van het magnetische veld te verbeteren. Hierbij merkt octrooihoudster op dat figuur 7.2 van D2 een configuratie volgens D1 laat zien, nog voordat "shape optimalization" is toegepast. Conclusie 1 is derhalve volgens octrooihoudster inventief, evenals de volgconclusies.

5. Overwegingen van Octrooiencentrum Nederland

5.1 Simulatieresultaten van octrooihoudster

Octrooihoudster heeft tijdens de hoorzitting simulatieresultaten ingebracht als onderdeel van haar pleitnota. Verzoekster heeft daar bezwaar tegen gemaakt. Octrooiencentrum Nederland heeft deze simulatieresultaten toch betrokken in haar advies, omdat de simulatieresultaten uitsluitend reeds in het octrooi genoemde effecten verduidelijken. Deze zijn daarmee in beginsel toelaatbaar. Voorts zou de uitkomst van het advies niet anders zijn in het geval dat deze simulatieresultaten niet zouden zijn meegenomen.

5.2 Uitleg van de bewoordingen van conclusie 1

In het kader van de bespreking van de aangevoerde nietigheidsbezwaren wijst Octrooiencentrum Nederland allereerst op een tegenstrijdigheid in de geldende conclusie 1. Deze tegenstrijdigheid betreft het onderdeel van de inrichting dat aangeduid wordt als "topsegment". Enerzijds lijkt uit conclusie 1 te volgen dat het topsegment tweedimensionaal is, omdat uit pagina 12, de regels 3 – 5 van conclusie 1 van de akte van afstand blijkt dat het topsegment deel uitmaakt van een doorsnede van een lichaam van een poolstuk. Deze doorsnede strekt zich blijkens de tekening van het octrooi uit in slechts twee dimensies: in longitudinale richting van een in conclusie 1 genoemd montagevlak en in een richting loodrecht op dat montagevlak. Anderzijds staat in de regels 9 – 10 van conclusie 1 dat het topsegment in transversale richting van het montagevlak een lengte heeft, waaruit geconcludeerd zou kunnen worden dat het topsegment driedimensionaal is. Verzoekster heeft deze tegenstrijdigheid in conclusie 1 overigens niet genoemd in het kader van haar nietigheidsbezwaren.

Tijdens de hoorzitting heeft octrooihoudster aangegeven dat het topsegment als driedimensionaal dient te worden beschouwd, en dat conclusie 1 op regel 5 een

verkeerde verwijzing omvat. Octrooiencentrum Nederland merkt ten aanzien hiervan op, dat conclusie 1 gelezen dient te worden zoals een deskundige op het gebied van magnetische dichtheidsscheiding (hierna ook: MDS), die het octrooi in zijn geheel bestudeert, conclusie 1 zou lezen. Octrooiencentrum Nederland deelt daarom de opvatting van octrooihoudster dat het topsegment als een driedimensionaal onderdeel van de inrichting dient te worden gezien. Met name de enige getoonde uitvoeringsvorm van de magneet, welke blijkens figuur 1 een topsegment "8" met een driedimensionaal topvlak "9" omvat, zal de deskundige tot die lezing doen komen. Octrooiencentrum Nederland interpreteert de regels 3 – 5 van de geldende conclusie 1 daarom als volgt:

"... waarbij elk poolstuk een lichaam heeft dat zich transversaal langs het montagevlak uitstrekt met een in hoofdzaak constante doorsnede, en elk lichaam een topsegment omvat dat is gekromd..."

Voorts acht Octrooiencentrum Nederland het doelmatig om alvorens de aangevoerde nietigheidsbezwaren te bespreken in te gaan op de betekenis van de in conclusie 1 genoemde "hoogte" van de topsegmenten. De meningen van partijen lopen hierover namelijk sterk uiteen. Volgens verzoekster gaat het hierbij om de hoogte van de topsegmenten zelf. Volgens octrooihoudster wordt hiermee de hoogtepositie van de topsegmenten ten opzichte van het montagevlak aangeduid.

Ook hier geldt naar het oordeel van Octrooiencentrum Nederland dat overwogen dient te worden hoe de deskundige op het gebied van MDS, die het gehele octrooi leest, de term "hoogte" in conclusie 1 zal opvatten. De eerste in verband hiermee relevante passage in de beschrijving van het octrooi is pagina 3, de regels 4 – 8.

Daar wordt uiteengezet wat met de kenmerken in het onderscheidende deel van conclusie 1 wordt bereikt. Er wordt gesproken over het uitstrekken van de topsegmenten over een verschillende lengte en breedte, hetgeen impliceert dat in conclusie 1 de lengte en de breedte van de topsegmenten zelf wordt bedoeld. Er wordt echter niet gesproken over het uitstrekken over een verschillende hoogte, maar over het gepositioneerd zijn van de topsegmenten op verschillende hoogten: "to ... be positioned at different heights". Hieruit blijkt dat met de hoogte van de topsegmenten hun positie in hoogterichting wordt bedoeld. Verder zal de deskundige acht slaan op de enige uitvoeringsvorm van de magneet zoals getoond in de figuren 1 en 2. Op pagina 6, de regels 17 – 19 staat dat in figuur 2 de hoogte van de topsegmenten aangegeven is met "h". Figuur 2 toont dat zowel "h1" van een eerste topsegment, als "h2" van een tweede topsegment, de afstand aanduiden tussen het montagevlak "4" en het bovenste deel van topvlak "9" van het betreffende topsegment "8". Dit bevestigt dat met de hoogte van de topsegmenten hun positie in hoogterichting wordt bedoeld, welke positie in figuur 2 met een afstand ten opzichte van het montagevlak is aangegeven. De passages op pagina 7, de regels 8 – 12 (in het bijzonder de term "shifted") en pagina 8, de

regels 16 – 17 (in het bijzonder de terminologie “height positions”) van de beschrijving corresponderen hiermee.

Octrooiencentrum Nederland concludeert op grond van het bovenstaande dat de lezing van octrooihoudster de juiste is. Wellicht ten overvloede wordt nog

- 5 opgemerkt dat volgens deze lezing de hoogte van een topsegment van een poolstuk, wanneer deze zoals in figuur 2 vanaf het montagevlak wordt aangegeven, even groot is als de hoogte van dat poolstuk zelf.

5.3 Nieuwheid en inventiviteit van de geldende conclusies

10

5.3.1 Conclusie 1

Verzoekster heeft als bezwaar aangevoerd dat conclusie 1 niet nieuw is, en daarbij in het bijzonder gewezen op de figuren 7.2 en 7.11 - 7.16 van D2. Verzoekster

15 heeft gesteld dat bijvoorbeeld de configuratie als getoond in 7.12 nieuwheidsschadelijk is voor conclusie 1.

Octrooiencentrum Nederland stelt vast dat figuur 7.2 een magneet voor magnetische dichtheidsscheiding betreft (zie het bijschrift van figuur 7.2: “Designs of MDSs by

20 D. Lahaye et al.”). Figuur 7.2 toont drie afbeeldingen, waarvan de middelste en de rechter afbeelding een vlakke magneet met een eindige reeks poolstukken (zie het bijschrift: “finitely many poles”) tonen. De poolstukken volgen elkaar op in longitudinale richting (in de rechter afbeelding van figuur 7.2 aangegeven met “x”) van een montagevlak. Het montagevlak is het bovenzvlak van de op de rechter

25 afbeelding zichtbare plaat onder de “poles”. Op de middelste afbeelding is het montagevlak schematisch met een horizontale lijn op hoogte “y=0” weergegeven. Uit de rechter afbeelding blijkt dat elk poolstuk een lichaam heeft dat zich transversaal, d.w.z. in een richting loodrecht op de “x” richting, langs het montagevlak uitstrekt. De rechter afbeelding van figuur 7.2 is naar het oordeel van

30 Octrooiencentrum Nederland voorts gedetailleerd genoeg om vast te stellen dat elk lichaam een in hoofdzaak constante doorsnede heeft, en dat elk lichaam een topsegment omvat dat gekromd is. De middelste afbeelding toont dat door de kromming van de topsegmenten het magnetisch veld van de vlakke magneet op de

35 sterkte daarvan transversaal op het montagevlak in hoofdzaak uniform verdeeld is in vlakken parallel aan het montagevlak. Ook de overige kenmerken van de aanhef van de geldende conclusie 1 worden door Octrooiencentrum Nederland uit figuur 7.2 van D2 bekend geacht. Daarbij geldt dat door de specifieke verwijzing in het bijschrift van figuur 7.2 naar D1 (door de bronvermelding “[91]”, welke op pagina

40 128 van D2 nader is gedetailleerd) bij het interpreteren van figuur 7.2 van D2 het deel van D1 dat betrekking heeft op de vlakke magneet volgens figuur 7.2 van D2

beschouwd kan worden als deel van de openbaring van D2. Overigens worden
blijkens de afbakening van D1 in het octrooi (zie in het bijzonder pagina 1, regel
27 – pagina 2, regel 7) alle kenmerken van de aanhef van conclusie 1 ook door
octrooihoudster uit D1 bekend geacht.

5

Figuur 7.2 van D2 openbaart naar het oordeel van Octrooiencentrum Nederland
verder dat de topsegmenten van opeenvolgende poolstukken zijn voorzien van
dezelfde basiskromming. Voor zover dit niet uit D2 zelf blijkt, laat figuur 4 van D1
hier geen twijfel over, omdat uit het bijschrift daarvan blijkt dat de kromming van
10 alle topsegmenten wordt bepaald door vergelijking "9" op pagina 4 van D1. Uit de
middelste en de rechter afbeelding van figuur 7.2 is tenslotte ook het kenmerk van
conclusie 1 bekend dat de topsegmenten van opeenvolgende poolstukken ongelijk
zijn in breedte. Dat geldt ten eerste voor de topsegmenten van het voorste (meest
linkse) poolstuk en het rechts daarop volgende poolstuk, en ten tweede voor de
15 topsegmenten van het achterste (meest rechtse) poolstuk en het links daaraan
voorafgaande poolstuk. Hoewel in figuur 7.2 geen maten zijn aangegeven is
overduidelijk waarneembaar dat de breedte, d.w.z. de maat in longitudinale ("x")
richting, van de topsegmenten van het voorste en achterste poolstuk veel kleiner is
dan de breedte van de topsegmenten van het daarop volgende, respectievelijk
20 daaraan voorafgaande poolstuk. Omdat hiermee een van de opties van het
onderscheidend kenmerk van de geldende conclusie 1 wordt geopenbaard, is
Octrooiencentrum Nederland van oordeel dat D2 de nieuwheid wegneemt van de
geldende conclusie 1 van het octrooi.

25 Octrooiencentrum Nederland merkt hierbij nog op, dat conclusie 1 van het octrooi
niet beperkt is tot vlakke magneten waarbij de topsegmenten van alle
opeenvolgende poolstukken ongelijk zijn in breedte. Uit pagina 3, de regels 14 –
21 van de beschrijving van het octrooi blijkt dat conclusie 1 ook ziet op magneten
waarbij topsegmenten van een subgroep van twee, drie of meer opeenvolgende
30 poolstukken ongelijk zijn in breedte. Tijdens de hoorzitting heeft octrooihoudster
dit bevestigd.

Overigens deelt Octrooiencentrum Nederland niet de mening van verzoekster dat de
configuratie als getoond in figuur 7.12 nieuwheidsschadelijk is voor de geldende
35 conclusie 1. In deze figuur zijn de topsegmenten namelijk niet voorzien van
dezelfde basiskromming.

5.3.2 De conclusies 2 – 8

40 De geldende conclusies 2 – 8 zijn volgens verzoekster niet nieuw op grond van D2.
Octrooihoudster heeft niet weersproken dat de kenmerken van deze conclusies op

zichzelf uit de stand van de techniek bekend zijn.

Octrooiencentrum Nederland is van oordeel dat geen van de conclusies 2 – 8 voldoet aan de eis van nieuwheid, omdat de kenmerken daarvan alle bekend zijn uit D2, al of niet vanwege de specifieke verwijzing in D2 naar D1. Zoals gezegd, wordt door deze specifieke verwijzing het bekende uit D1, voor zover het een beschrijving van de in figuur 7.2 van D2 getoonde vlakke magneet betreft, beschouwd te zijn verenigd met D2. In het navolgende bespreekt Octrooiencentrum Nederland de kenmerken van de conclusies 2 - 8 afzonderlijk:

10

Het kenmerk van conclusie 2, dat het montagevlak een steunplaat is waarop de poolstukken zijn gemonteerd, wordt getoond in de rechter afbeelding van figuur 7.2 van D2.

15

Conclusie 3 voegt toe dat de poolstukken zich parallel uitstrekken. Dit wordt eveneens getoond in de rechter afbeelding van figuur 7.2 van D2.

20

Het kenmerk van conclusie 4, dat opeenvolgende "polen", waarmee naar het oordeel van Octrooiencentrum Nederland opeenvolgende poolstukken worden bedoeld, in longitudinale richting van het montagevlak uiteen zijn geplaatst, is zichtbaar in de rechter afbeelding van figuur 7.2 van D2.

25

Conclusie 5 specificeert dat de poolstukken afwisselend zijn uitgevoerd als "magneten en magnetiseerbare polen". Dit kenmerk dient volgens Octrooiencentrum Nederland in de context van het octrooi gelezen te worden als "magnetische poolstukken en magnetiseerbare poolstukken". Het kenmerk van conclusie 5 is bekend uit D2, pagina 98, zesde regel van onder: "*MDSs consisting of alternating ferromagnetic and permanent magnetpoles*" en de rechter afbeelding van figuur 7.2.

30

Het kenmerk van conclusie 6 luidt, dat opeenvolgende poolstukken die zijn uitgevoerd als magneten, van dezelfde polariteit zijn. Ook hier dient "magneten" gelezen te worden als "magnetische poolstukken". De polariteit van de magnetische poolstukken in de rechter afbeelding van figuur 7.2 van D2 is door middel van pijlen aangegeven, welke pijlen alle in dezelfde richting (de "Y"-richting) wijzen. Op grond daarvan weet de deskundige op het gebied van MDS dat de magnetische poolstukken van dezelfde polariteit zijn.

35

40

Conclusie 7 heeft als kenmerken dat de magneten, oftewel de magnetische poolstukken, een magnetisch basisdeel omvatten en een topdeel van magnetiseerbaar materiaal dat het gekromde topsegment omvat. Ook deze

kenmerken zijn vanwege de genoemde pijlen in figuur 7.2 voor de deskundige direct en ondubbelzinnig in D2 geopenbaard. De pijlen staan namelijk getekend in basisdelen met een rechthoekige doorsnede, terwijl in de daarboven gelegen topsegmenten geen pijlen getekend zijn.

5

Het kenmerk van conclusie 8 betreffende de formule waarmee de kromming van de topsegmenten wordt uitgedrukt, is bekend uit het deel van D1 dat betrekking heeft op de vlakke magneet volgens figuur 7.2 van D2. Dit kenmerk wordt in D1 genoemd op pagina 4 als vergelijking "9".

10

5.3.3 Conclusie 9

Verzoekster heeft in verband met de nieuwigheid van geldende conclusie 9 gewezen op D2. Octrooiencentrum Nederland constateert dat conclusie 9 twee kenmerken

15

omvat. Ten eerste dienen de voorste en/of de achterste poolstukken bij het respectieve voorste en/of achterste einde van de vlakke magneet een breedte te hebben die kleiner is dan de breedte van enig poolstuk dat is ingelegd tussen de voorste en achterste poolstukken. Ten tweede dient de breedte van de voorste en/of de achterste poolstukken groter te zijn dan de helft van de breedte van enig poolstuk dat is ingelegd tussen de voorste en achterste poolstukken.

20

Het eerste kenmerk is naar het oordeel van Octrooiencentrum Nederland bekend uit figuur 7.2 van D2. Zoals eerder onder 5.2.1 uiteengezet, is in die figuur waarneembaar dat de breedte van de topsegmenten van het voorste en achterste poolstuk veel kleiner is dan de breedte van de topsegmenten van het daarop volgende respectievelijk daaraan voorafgaande poolstuk. Verder is waarneembaar dat alle poolstukken die zijn ingelegd tussen de voorste en achterste poolstukken in hoofdzaak dezelfde grotere breedte hebben.

25

Het tweede kenmerk van conclusie 9 wordt door figuur 7.2 van D2 niet eenduidig geopenbaard. Op grond van figuur 7.2 zou namelijk ook geconcludeerd kunnen worden dat de breedte van het voorste en achterste poolstuk slechts de helft is van de breedte van enig poolstuk dat is ingelegd tussen de voorste en achterste poolstukken. De figuren 7.11 – 7.16 van D2 missen eveneens eenduidigheid op dit punt en tonen bovendien de in conclusie 1 genoemde zelfde basiskromming van de topsegmenten niet. De figuren 4 en 5 van D1, welke door de genoemde specifieke verwijzing naar D1 verenigd zijn met de openbaring van D2, tonen gezien de verticale onderbroken lijnen in figuur 4 en gezien het vlakke verloop van de "contour lines" in figuur 5 geen eindige reeks poolstukken, en dus geen voorste en achterste poolstuk".

30

35

40

Uit D2 is derhalve een vlakke magneet volgens conclusie 9 niet bekend. Conclusie 9 is daarom nieuw ten opzichte van D2.

5 Tegen conclusie 9 heeft verzoekster tevens een bezwaar van gebrek aan inventiviteit gemaakt. De vlakke magneet volgens figuur 7.2 van D2 vormt voor de beoordeling van de inventiviteit van conclusie 9 naar het oordeel van Octrooiencentrum Nederland de meest nabij gelegen stand van de techniek. De vlakke magneet volgens conclusie 9 verschilt zoals gezegd van de uit figuur 7.2 bekende magneet, omdat uit D2 niet bekend is dat de voorste en achterste
10 poolstukken een breedte hebben die groter is dan de helft van de breedte van enig poolstuk gelegen tussen de voorste en de achterste poolstukken.

Uit het octrooi, pagina 7, de regels 2 – 3 blijkt dat door de kenmerken van conclusie 9 ten opzichte van de vlakke magneet volgens figuur 7.2 van D2 het
15 effect bereikt wordt dat het verlies van magnetische flux aan de voorste en achterste randen van de vlakke magneet gereduceerd wordt. Hierbij blijven de productiekosten laag door het behoud van dezelfde basiskromming van de topsegmenten van opeenvolgende poolstukken. Octrooiencentrum Nederland acht het aannemelijk dat het effect met het genoemde verschillenmerk, het tweede
20 kenmerk van conclusie 9, in enige mate bereikt wordt. Een verandering in de breedte van de voorste en achterste poolstukken zal namelijk effect hebben op de magnetische fluxdichtheid aan de voorste en achterste randen van de magneet volgens figuur 7.2 van D2, bij welke magneet het onderliggende probleem zich inderdaad voordoet. Dit blijkt uit D2, pagina 98, de vierde regel van onder waar
25 vermeld staat dat bij de vlakke magneet volgens figuur 7.2 zogenaamde “end effects” de aandacht vragen, terwijl de middelste afbeelding van figuur 7.2 toont dat de magnetische fluxdichtheid aan de voorste en achterste randen van de vlakke magneet sterk afneemt. Ten overvloede wordt opgemerkt dat de in paragraaf 2.2 van de pleitnota van octrooihoudster opgenomen simulatieresultaten
30 het genoemde effect ook illustreren.

Het probleem dat de deskundige uitgaande van de vlakke magneet volgens figuur 7.2 dient op te lossen is derhalve hoe een reductie te bereiken van het verlies aan magnetische flux aan de voorste en achterste randen van de vlakke magneet, met
35 behoud van relatief lage productiekosten.

Verzoekster heeft er op gewezen dat de kenmerken van conclusie 9 voor een deskundige na het bestuderen van D2 als voor de hand liggend moeten worden aangemerkt. In D2 wordt met uitvoeringsvormen zoals getoond in de figuren 7.11
40 – 7.16 naar het oordeel van Octrooiencentrum Nederland als oplossing voor het genoemde probleem gegeven, dat de kromming van de topsegmenten van

opeenvolgende poolstukken geoptimaliseerd wordt. D2 zelf wijst daarmee, anders dan verzoekster betoogd heeft, weg van een oplossing waarbij de breedte van de voorste en achterste poolstukken een bepaalde waarde moet hebben. Daarnaast zal de deskundige een oplossing conform de genoemde uitvoeringsvormen
5 ongeschikt vinden omdat de kromming van de topsegmenten van opeenvolgende poolstukken ongelijk is, hetgeen hogere productiekosten met zich mee brengt.

Vervolgens dient te worden overwogen of de deskundige op basis van D2 en zijn algemene kennis tot een magneet volgens conclusie 9 zou komen. Tot de
10 algemene kennis van de deskundige behoort naar het oordeel van Octrooicentrum Nederland dat de vorm en de sterkte van een magnetisch veld van een magneet worden bepaald door factoren zoals het materiaal, de positie, de vorm en de afmetingen van de magneet. In het onderhavige geval wenst de deskundige de basiskromming van de topsegmenten van de magnetische poolstukken van de
15 vlakke magneet volgens figuur 7.2, dus de vorm van de topsegmenten van de magnetische poolstukken, vanwege de relatief lage productiekosten niet te veranderen. Daarmee rekening houdend mag van de deskundige verwacht worden dat, wanneer zich een probleem voordoet betreffende een verlies aan magnetische flux aan de voorste en achterste randen van de vlakke magneet, hij gaat
20 experimenteren met het materiaal, de positie en de hoofdafmetingen van de poolstukken nabij de voorste en achterste randen van de vlakke magneet. Hoewel de deskundige niet met zekerheid weet dat hij een oplossing zal vinden, heeft hij op grond van louter zijn hierboven genoemde vakkennis wel een redelijke verwachting van succes. De deskundige is in staat om routinematige experimenten
25 uit te voeren, of uit te laten voeren, aan de hand waarvan hij kan constateren welke uitwerking een verandering in een van de genoemde factoren heeft op het verlies van magnetische flux aan de voorste en achterste randen van de vlakke magneet. De simulaties die van de kant van verzoekster (zie D4) en van de kant van octrooihoudster (zie haar pleitnota, pagina 8) in het kader van het
30 onderhavige verzoek om advies zijn overgelegd, zijn voorbeelden van dergelijke experimenten. Dergelijke simulaties zijn binnen een paar dagen verkrijgbaar. Naar het oordeel van Octrooicentrum Nederland zal de deskundige bij zijn experimenten met verschillende materialen, posities, en hoofdafmetingen van de poolstukken nabij de voorste en achterste randen binnen een acceptabel tijdsbestek ook de
35 breedte van het voorste en/of achterste poolstuk van de vlakke magneet volgens figuur 7.2 van D2 variëren en aldus komen tot de inrichting volgens conclusie 9.

De geldende conclusie 9 is daarom niet inventief op basis van de combinatie van D2 en de algemene kennis van de deskundige.

5.3.4 De conclusies 10 - 12

Ook in verband met de nieuwheid van de geldende conclusie 10 heeft verzoekster gewezen op D2. Hoewel in D2 niet expliciet een magnetische

- 5 dichtheidsscheidingsinrichting wordt geopenbaard die een kanaal omvat met een wand voor het daar doorheen stromen van magnetische vloeistof, weet de deskundige op het gebied van MDS dat, en op welke wijze, de vlakke magneet volgens figuur 7.2 van D2 normaliter in een dergelijke inrichting wordt toegepast. Een dergelijke inrichting wordt daarom impliciet bekend geacht uit D2.
- 10 Octrooiencentrum Nederland komt daarom tot de slotsom dat conclusie 10 analoog aan conclusie 1 nieuwheid mist ten opzichte van D2.

De kenmerken van de conclusies 11 en 12 betreffen respectievelijk een eindloze transportband die het oppervlak van de vlakke magneet afdekt en een

- 15 scheidingswand die het kanaal splitst. Deze kenmerken zijn niet bekend uit D2. Figuur 2 van D1 en de daarop betrekking hebbende passage op pagina 2 onderaan van D1 openbaren deze kenmerken wel. Zie hiervoor de laatste regel van pagina 2 ("conveyor belt") en de op een na laatste regel ("product compartments" waartussen zich blijkens figuur 2 meerdere scheidingswanden bevinden). Deze
- 20 informatie maakt echter geen deel uit van het gedeelte van D1 dat bij de interpretatie van figuur 7.2 van D2 relevant is en wordt daarom niet beschouwd als deel van de openbaring van D2. De conclusies 11 en 12 zijn daarom nieuw ten opzichte van D2.

- 25 Naar het oordeel van Octrooiencentrum Nederland missen de conclusies 11 en 12 echter inventiviteit in het licht van de combinatie van D2 met D1. De in figuur 2 van D1 getoonde transportband kan namelijk zonder meer toegepast worden bij een magnetische dichtheidsscheidingsinrichting zoals impliciet bekend wordt geacht uit D2, wanneer overblijfselen van te scheiden materialen verwijderd
- 30 dienen te worden van het oppervlak van de magneet. De in figuur 2 van D1 getoonde scheidingswand kan op zijn beurt zonder meer toegepast worden, wanneer een stroom magnetische vloeistof met materiaal met een lagere dichtheid gescheiden dient te worden van een stroom met materiaal met een hogere dichtheid. Uit D1 blijkt dat de daarin getoonde transportband, respectievelijk de
- 35 scheidingswand beide, elk met zijn bijbehorende voordelig effect, reeds tot de stand van de techniek behoorden voorafgaande aan de aanvraag voor het octrooi.

5.4 Nieuwheid en inventiviteit van de conclusies van het hulpverzoek

5.4.1 Conclusie 1

- 5 Conclusie 1 van het hulpverzoek is ten opzichte van de geldende conclusie 1 beperkt tot een vlakke magneet waarbij de topsegmenten van opeenvolgende poolstukken ongelijk zijn in hoogte voor het compenseren van verschillen in intensiteit van de magneetvelden van de opeenvolgende poolstukken. Octrooicentrum Nederland stelt vast dat een vlakke magneet waarbij de
- 10 topsegmenten van opeenvolgende poolstukken voorzien zijn van dezelfde basiskromming maar ongelijk zijn in hoogte niet bekend is uit de door verzoekster in het geding gebrachte documenten met betrekking tot de stand van de techniek. De stand van de techniek omvat slechts vlakke magneten voorzien van
- 15 poolstukken met topsegmenten die gelijk zijn wat betreft hun positie in hoogterichting (zoals in figuur 4 van D1 en figuur 7.2 van D2), en vlakke magneten met topsegmenten met een ongelijke hoogtepositie (zoals in de figuren 7.11 – 7.16 van D2) maar met een ongelijke basiskromming. Conclusie 1 van het hulpverzoek is daarom nieuw.
- 20 Als uitgangspunt voor het beschouwen van de inventiviteit van conclusie 1 is naar het oordeel van Octrooicentrum Nederland wederom de magneet volgens figuur 7.2 van D2 het meest geschikt. Ten aanzien van het hierna vast te stellen verschil tussen de magneet volgens conclusie 1 van het hulpverzoek en de bekende magneet merkt Octrooicentrum Nederland op dat de tekst die in conclusie 1 van
- 25 het hulpverzoek ten opzichte van conclusie 1 van de akte van afstand is toegevoegd deels een effect betreft. Dat effect is het compenseren van verschillen in intensiteit van de magneetvelden van de opeenvolgende poolstukken. Bij het vaststellen van een verschil ten opzichte van de stand van de techniek wegen kenmerken van een conclusie in het algemeen gesproken echter slechts mee voor
- 30 zover ze iets zeggen over de structuur van een inrichting. De in conclusie 1 van het hulpverzoek toegevoegde tekst brengt wat betreft de structuur van de vlakke magneet met zich mee, dat die zodanig is dat de intensiteit van de magneetvelden van opeenvolgende poolstukken verschilt. Dit kenmerk was reeds bekend uit figuur 7.2 van D2, aangezien de daarin getoonde poolstukken afwisselend uitgevoerd zijn
- 35 als magnetische en magnetiseerbare poolstukken.
- Naar het oordeel van Octrooicentrum Nederland verschilt de magneet volgens conclusie 1 van het hulpverzoek daarom slechts van de bekende magneet volgens figuur 7.2 van D2 doordat de topsegmenten van opeenvolgende poolstukken ongelijk zijn in hoogte.

Het effect van het genoemde verschil is een verbetering in de uniformiteit van de sterkte van het magneetveld in vlakken parallel aan het montagevlak ten opzichte van de reeds in hoofdzaak uniforme sterkte van het veld van de (uit figuur 7.2) bekende vlakke magneet, met behoud van relatief lage productiekosten. "Situatie 6" van de door verzoekster middels D4 in het geding gebrachte simulaties laat zien dat dit effect reëel is, mits het juiste verschil in hoogtepositie tussen de topsegmenten wordt gekozen. Zie in het bijzonder de conclusies 5 en 7 van "situatie 6", waar gesproken wordt over een gemiddelde verbetering op de spreiding van 3,3 %. Octrooihoudster heeft ter zitting ook simulatieresultaten ingebracht, om aan te tonen dat hetzelfde effect zich in meerdere mate voordoet (zie pagina 7, paragraaf 21 van de pleitnota) bij optimaliseren van het hoogteverschil. Naar het oordeel van Octrooiencentrum Nederland is de mate waarin zich het genoemde effect voordoet in dit geval overigens niet relevant.

Het probleem waarvoor de deskundige zich gesteld ziet uitgaande van de magneet volgens figuur 7.2 van D2, met opeenvolgende poolstukken waarvan de intensiteit van de magneetvelden verschilt, is derhalve hoe een meer uniforme sterkte van het magneetveld te verkrijgen in respectieve aan het montagevlak parallel vlakken, met behoud van relatief lage productiekosten.

Net als bij conclusie 9 van de akte van afstand dient ook hier weer te worden overwogen of de deskundige op het vakgebied van MDS op basis van D2 en zijn algemene kennis tot een magneet volgens conclusie 1 zou komen. Verwijzend naar het gestelde ten aanzien van de algemene kennis van de deskundige onder 5.3.3 mag volgens Octrooiencentrum Nederland van de deskundige verwacht worden dat, wanneer zich een probleem voordoet betreffende de uniformiteit van de sterkte van het veld van de vlakke magneet, hij gaat experimenteren met het materiaal, de positie en de hoofdafmetingen van de poolstukken met hun topsegmenten. Analoog aan 5.3.3 is Octrooiencentrum Nederland van oordeel dat de deskundige bij zijn experimenten binnen een acceptabel tijdsbestek ook de hoogtepositie van de topsegmenten van opeenvolgende poolstukken van de vlakke magneet volgens figuur 7.2 van D2 zal variëren. Aldus zal hij komen tot de inrichting volgens conclusie 1.

Conclusie 1 van het hulpverzoek is daarom niet inventief op basis van D2 en de algemene kennis van de deskundige.

5.4.2 De conclusies 2 - 12

De conclusies 2 – 8 van het hulpverzoek zijn inhoudelijk niet veranderd ten opzichte van de conclusies 2 – 8 van de akte van afstand. Zoals onder 5.2.2

uiteengezet, is Octrooiencentrum Nederland van oordeel dat de kenmerken van de conclusies 2 – 8 bekend zijn uit het uitgangspunt D2. Daarom missen deze conclusies, evenals conclusie 1 van het hulpverzoek, inventiviteit ten opzichte van D2 en de algemene kennis van de deskundige.

5

Analoog aan conclusie 9 van de akte van afstand voldoet conclusie 9 van het hulpverzoek niet aan de eis van inventiviteit op grond van D2 en de algemene kennis van de deskundige.

10 Omdat de kenmerken van conclusie 10 van het hulpverzoek dezelfde zijn als die van conclusie 10 van de akte van afstand concludeert Octrooiencentrum Nederland dat conclusie 10 van het hulpverzoek niet inventief is ten opzichte van D2 en de algemene kennis van de deskundige.

15 De conclusies 11 en 12 zijn analoog aan de conclusies 11 en 12 van de akte van afstand niet inventief in het licht van de combinatie van D2 met D1 en de algemene kennis van de deskundige.

5.5 Nawerkbaarheid

20

Nu vastgesteld is dat geen van de geldende conclusies en geen van de conclusies van het hulpverzoek in stand kan blijven is bespreking van de bezwaren met betrekking tot de nawerkbaarheid van de uitvinding overbodig.

25 6. Advies

Het advies van Octrooiencentrum Nederland luidt op grond van het vorenstaande dat:

- 30
- de geldende conclusies 1 t/m 8 en 10 vernietigbaar zijn wegens gebrek aan nieuwheid;
 - de conclusies 9, 11 en 12 vernietigbaar zijn wegens gebrek aan inventiviteit;
 - de conclusies van het hulpverzoek niet inventief zijn.

35 Aldus gedaan op 9 februari 2016 te Den Haag door J.W. Meewisse, B.L. van Soest en J.C. van der Linden.